

Aç Gözlülük

– MESUT ÇİFTÇİ · 15 Haziran 2009

“Eşeği yardan atan bir tutam ottur.”

ATASÖZÜ

Aç gözlülük tüm dinler tarafından bir suç olarak kabul edilmiş ve yasaklanılarak günah sayılmıştır. Ama aç gözlülüğün günümüzde bir yaşam tarzı haline geldiğini görüyoruz. Aç gözlü olmayan insanların yerildiğine şahit oluyoruz. Enayi ya da keriz gibi sıfatlarla anılıyor aç gözlü olmayan insanlar. Aç gözlü olmaksa övülerek göklere çıkarılıyor. Aç gözlülüğün dayandığı temellerden birisi olan hırs da öyle. Hâlbuki günümüzde yaşanan bu yaklaşım tarzı son derece yanlış. Yanlışlardan temel olarak sürdürülen bir yaşamın ise doğruya yönelimi elbette ki beklenemez.

İnsanın yaşaması için gerekli olan ihtiyaçları sayarsak çok kısa bir liste çıkar karşımıza. Sonsuz ihtiyaçların aksine; yiyecek, giyecek, barınma, güvenlik ve cinsellik insanın yaşamını devam ettirmesi için yeterlidir. Hz. Mevlana'nın da dediği gibi:” Okyanus ne kadar büyük olursa olsun insan yalnızca kabı kadar su alabilir.” Kabı kadar su alan insan kabı kadar su ile yetinmesini de bilebilmelidir huzurlu bir hayat yaşabilmesi için. Aksi takdirde insan eğer aç gözlülük yaparsa kendisine ve daha da vahimi çevresindekilere zarar verir.

Aç gözlü insanlar için yeteri kadar hiçbir zaman yeterli değildir. Devamlı suretle daha fazlasını ve daha fazlasını isterler. Hedefine ulaşmak içinse meşru ya da gayri meşru bütün yolları denerler. Aç gözlülüğün büyüüne kapılmış olan insanlar ne aile bağlarını, ne toplum kurallarını, ne de devlet otoritesinin oluşturduğu kuralları dinlerler. İnsanı insan yapan ahlak kurallarını bile çiğnerler. Bunun sonucunda ise asla mutluluğa ve huzura ulaşamazlar. Çünkü açgözlülük yapısı gereği insanda oluşan boşluk bir kara deliğe benzer ve asla doldurulamaz. Bu kara delik en sonunda insanın kendisini de içine çekerek, insanı ve kendisini yok eder. Bu kaçınılmaz bir sonudur.

Durum böylesine korkunç ve böylesine açık olmasına rağmen aç gözlülük günümüzde bir yaşam tarzı halini almış ve anormalliğini yitirmiştir. Hiç kimse elindekilerle yetinmez. Öyle ki herkes daha fazlasını ister, daha fazlasına ulaşmak için elinden gelen her şeyi yapar. Diğer insanların haklarını gasp eder. İnsanlara yalan söyler, sahtekârlık yapar. Yani insanı insanlıktan çıkaran davranışlarda bulunur. Bu çok acıklı bir durumdur. Hem bireyin kendisi için, hem de toplumsal yaşam için zehirlidir. Öyle bir zehirdir ki bu, birey ya da toplum zehirlendiğinin farkında değildir. Herkes birbirine neden bu halde olduklarını sorar. Apaçık ortada olan rahatsız edici gerçeği hiç kimse görmez. Bu körlük hali bulaşıcı nitelik taşımaktadır. Aç gözlülüğü görmeyen gözler yakın bir zamanda diğer ahlak çöküntülerini de görmemeye başlarlar. Bunun sonu ise kaos ve yıkımla sonuçlanır.

Eli kalem tutan, okuyan ve dūşündüklerini yazma telaşında olan her insanın toplumsal tehlikeleri yazılarına taşıma görevi vardır. Aydın olarak tanımlanan bu kimselerin toplumu gördükleri tehlikelere karşı uyarmak gibi bir sorumlulukları vardır. Ama günümüz aydınları da açgözlülük hastalığına yakalanmış olduklarından toplumu kaosa ve yıkıma sürükleyen bu gerçeği görmüyorlar. Görmedikleri bu gerçeğe karşı toplumu uarmıyorlar. Aç gözlülük zehri toplumun tüm kısımlarını etkisi altına almış durumda. Buna aydınlar da dahil. Durum o kadar vahim ki çocuklarımıza bile açgözlülük zehrini empoze ediyoruz. Sonra da hiçbir şey olmamış gibi toplumsal sorunların nedenlerini araştırıyoruz. Yanlış temeller üzerinden doğruya ulaşamaz. Bu bir gerçektir. Hem de yadsınamaz bir gerçek. Toplumca yardan yani uçurumdan aşağı yuvarlanmak üzereyiz, hem de bir tutam ot için...